

Мова і стать

(ч.2)

- Відмінність чоловічого та жіночого мовлення
- **Жінки:** фатичне мовлення, їм легше переключатися з однієї розмови на іншу, змінювати ролі в акті комунікації.
- **Чоловіки:** це вдається важче, у них виникає «психологічна глухота» – захоплені однією темою, чоловіки не реагують на репліки, що з нею не пов'язані.

- **Жіноча** мова: емоційно-оцінна лексика, а в чоловічій мові оцінна лексика найчастіше нейтральна;
- **Чоловіча** мова - термінологічність, прагнення до точності номінації, більш сильний вплив чинника «професія», значна відмінність.

- **Жіноча** мова - тенденція до інтенсифікації перш за все позитивної оцінки.
- **Чоловіча** мова - більш виражена негативна оцінка, що включає стилістично знижену, лайливу лексику та інвективи.

- **Ненормативну лексику** використовують в одностатевих групах і чоловіки, і жінки, але використовувати її у змішаних групах не прийнято.
- **Аргументація**
- Жінки: частіше - приклади конкретних випадків з особистого досвіду або найближчого оточення.
- Частіше - перебивання жінок чоловіками.
- Перебивання чоловіків чоловіками заважає комунікації.

- Жінки - гіперболізована експресивність, часте вживання вигуків.
- **Асоціативні поля** - різні фрагменти картини світу:
- **Чоловіки** - спорт, полювання, професійна, військова сфера
- **Жінки** - природа, тварини, навколишній світ.

- **Чоловіки** - увага на факти, цифри і результати.
- **Жінки** - важливіша атмосфера спілкування.
- **Чоловіки** зорієнтовані на соціальні статуси і владу, пристосовуються до ієрархічних соціальних ролей у комунікації.
- **Жінки** - перевага партнерській, рівноправній комунікації; орієнтація на встановлення хороших стосунків, прагнення до їх зміцнення, знищення соціальних та інших ієрархічних бар'єрів.
- **Чоловіки** цю дистанцію підтримують.

- *Л. Корнєєва*
- **Андроцентризм** у мові, тобто гендерна асиметрія
- Два стилі спілкування, що асоціюються з чоловічою або жіночою поведінкою – маскулінний та фемінний, і вибір одного з них визначається не статевою належністю, а гендерною самоідентифікацією особистості. Науковці: є ще й третій тип поведінки – **андрогінний**, що поєднує в собі високий розвиток фемінності і маскулінності в одній людині

- До числа прямих **маскулінних** типажів у російській лінгвокультурі належать «гусар», «козак», «декабрист» і «світський москвич».
-
- У французькій лінгвокультурі – «буржуа» і «світський парижанин».
-
- Прямий **фемінний** типаж представлений у французькій лінгвокультурі («гризетка»),
- асоціативні фемінні типажі в російській лінгвокультурі («дружина декабриста» і «козачка»),
- у французькій лінгвокультурі - «дружина буржуа».
-

- До числа прямих маскулінних типажів в українському художньому дискурсі ХІХ ст. належать *«чиновник»*, *«дворянин»*, *«пан»*, *«селянин»*, *«козак»*, *«москаль»*, *«лях»*, *«робітник»* та ін.
- Прямими фемінними типажами в українській лінгвокультурі є такі: *«селянка»*, *«пані»*, *«козачка»*, *«московка»*, *«робітниця»*.

• **ЧОМУ ТАК?**

- Різна соціалізація у дитинстві, коли змалечку нам нав'язують, що повинен (повинна) вдягати, говорити та як себе поводити хлопчик/дівчинка